

hans röst är min röst

men jag gråter alltför lätt så jag är tyst istället

vi var aldrig blod vi var stjärnor
förevigt blinkade som svarta hål
vi var aldrig blod aldrig blod
men vi rann genom nätter pojke vi rann genom livet
du och jag förevigt sömnlösa som irrande våldnader
genom livet genom livet såg vi oss aldrig om aldrig fram
vi var aldrig blod vi var punkter
föralltid orörliga mot en dämpad tystnad förblev vi kvar

[här](#)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Smultris med Poeter.se id #1507 innehar upphovsrätten